

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2024/2253

z dnia 11 kwietnia 2024 r.

zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2022

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2022,
  - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
  - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Prawną,
  - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0117/2024),
- A. mając na uwadze, że Prokuratura Europejska (EPPO) jest niezależną prokuraturą Unii i jest odpowiedzialna za prowadzenie postępowań przygotowawczych, wnoszenie i popieranie oskarżeń oraz i ściganie przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii oraz wytaczanie powództw przeciwko sprawcom i współsprawcom przestępstw przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii ⁽¹⁾ i wskazanych w rozporządzeniu Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającym wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej ⁽²⁾;
- B. mając na uwadze, że właściwość EPPO obejmuje szereg rodzajów nadużyć finansowych, w tym oszustwa związane z VAT powodujące szkody powyżej 10 mln EUR, pranie pieniędzy, korupcję i inne, w odniesieniu do których EPPO pełni funkcję prokuratora we właściwych sądach uczestniczących państw członkowskich, do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy;
- C. mając na uwadze, że EPPO jest jednym z elementów unijnej struktury zwalczania nadużyć finansowych i z tego względu jej działania są skoordynowane z działaniami innych elementów tej struktury i uzupełniają je, co pozwala osiągnąć ostateczny rezultat, który przewyższa sumę jej części składowych;
- D. mając na uwadze, że EPPO interweniuje w sytuacjach, w których tylko organy krajowe mogłyby prowadzić postępowanie przygotowawcze oraz wnosić i popierać oskarżenia w sprawach dotyczących danych przestępstw, ale ich prerogatywy kończą się na granicach ich kraju, a inne organizacje, takie jak Eurojust, OLAF i Europol, nie mają uprawnień niezbędnych do prowadzenia odpowiednich postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń;
- E. mając na uwadze, że akty proceduralne EPPO podlegają kontroli sądowej sprawowanej przez sądy krajowe, a Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał Sprawiedliwości”) – w drodze orzeczeń w trybie prejudycjalnym lub kontroli sądowej tych aktów – ma uprawnienia uzupełniające, aby zapewnić spójne stosowanie prawa Unii;
- F. mając na uwadze, że EPPO składa się ze szczebla centralnego z siedzibą główną w Luksemburgu, w którego skład wchodzi Europejski Prokurator Generalny, 22 prokuratorów europejskich (po jednym z każdego uczestniczącego kraju UE) i dyrektor administracyjny, i szczebla zdecentralizowanego (krajowego), w którego skład wchodzi delegowani prokuratorzy europejscy (EDP) w 22 uczestniczących państwach członkowskich UE;
- G. mając na uwadze, że na szczeblu centralnym Europejski Prokurator Generalny i 22 prokuratorów europejskich tworzą kolegium EPPO i nadzorują postępowania przygotowawcze oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń prowadzone przez EDP, którzy działają na szczeblu krajowym całkowicie niezależnie od swoich organów krajowych;
- H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 93 rozporządzenia (UE) 2017/1939 dyrektor administracyjny EPPO, działający w charakterze jej urzędnika zatwierdzającego, wykonuje jej budżet na własną odpowiedzialność i w ramach ograniczeń zatwierdzonych w budżecie oraz co roku przesyła władzy budżetowej wszystkie informacje mające znaczenie z punktu widzenia wyników wszelkich procedur oceny;
- I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 50 ust. 2 regulaminu finansowego EPPO księgowy Komisji pełni również funkcję księgowego EPPO i jest odpowiedzialny za przygotowanie rocznych sprawozdań finansowych skonsolidowanych ze sprawozdaniami finansowymi Unii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

- J. mając na uwadze, że w obecnych ramach końcowe roczne sprawozdania finansowe są kontrolowane przez Trybunał Obrachunkowy, a do Rady należy zalecenie, a do Parlamentu Europejskiego – decyzja o udzieleniu absolutorium dyrektorowi administracyjnemu EPPO z wykonania budżetu za dany rok budżetowy;
  - K. mając na uwadze, że EPPO rozpoczęła działalność operacyjną 1 czerwca 2021 r. i dopiero od 24 czerwca 2021 r. działa autonomicznie w zakresie wykonania budżetu oraz że te krótkie ramy czasowe umożliwiają ograniczoną analizę porównawczą i identyfikację trendów;
  - L. mając na uwadze, że przepisy regulujące zarządzanie zasobami EPPO i związanymi z nimi wydatkami wymagają dostosowania do specyfiki działań związanych z wnoszeniem i popieraniem oskarżeń oraz postępowaniami przygotowawczymi, a odpowiednie przepisy rozporządzenia finansowego są przedmiotem dyskusji w kontekście przekształcenia tego rozporządzenia oraz, w szerszym kontekście, między EPPO a Komisją;
1. z zadowoleniem przyjmuje pozytywną opinię Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat wiarygodności rachunków EPPO za rok zakończony 31 grudnia 2022 r., jak również legalności i prawidłowości dochodów i wydatków leżących u ich podstaw;
  2. przypomina o zdecydowanym poparciu Parlamentu dla ustanowienia EPPO; uznaje istotną rolę EPPO jako niezależnego organu Unii i zwraca uwagę na jej szczególną odpowiedzialność wobec pozostałych instytucji i ogółu społeczeństwa w dziedzinach leżących w gestii wymiaru sprawiedliwości; niezmiernie szanuje i docenia pracę EPPO w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych, wnoszenia i popierania oskarżeń oraz wytaczania powództw w związku z przestępstwami przeciwko budżetowi Unii i interesom finansowym Unii, takimi jak nadużycia finansowe, korupcja i poważne transgraniczne oszustwa związane z VAT; uznaje ważną rolę, jaką EPPO odgrywa w przyczynianiu się do ochrony interesów finansowych Unii, a w szczególności budżetu Unii; przypomina, że niepowtarzalna rola EPPO jako prokuratury w unijnych ramach egzekwowania prawa nakłada na nią obowiązek prowadzenia postępowań przygotowawczych we wszystkich sprawach wchodzących w zakres jej właściwości, gdy zostaną jej zgłoszone;

Zarządzanie budżetem i finansami

3. zauważa, że całkowity ostateczny budżet przydzielony EPPO na 2022 r. wyniósł 51,2 mln EUR i został zmniejszony w stosunku do początkowych środków, które wynosiły 57,1 mln EUR, oraz rozsądnie zwiększony z 35,4 mln EUR przydzielonych w 2021 r.; zauważa, że zwrócona kwota 5,9 mln EUR (stanowiąca 10 % początkowego budżetu na 2022 r.) to wynik lepszy niż w 2021 r., kiedy to do budżetu Unii zwrócono 9,5 mln EUR (stanowiące 21 % początkowego budżetu na 2021 r.); zauważa, że kwota ta była zwracana stopniowo w 2022 r. z powodu częściowego przeszacowania rzeczywistych potrzeb (w przypadku obsługi językowej była ona o 65 % wyższa), a częściowo z powodu niemożności wykorzystania jej na zwrot kosztów wyjątkowo kosztownych postępowań przygotowawczych prowadzonych przez uczestniczące państwa członkowskie, np. na podstawie art. 91 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939 (rozporządzenie finansowe uniemożliwiało to do czasu wprowadzenia odstępstwa w 2023 r.), a wreszcie z powodu opóźnionego rozpoczęcia wyboru i rekrutacji nowych pracowników (co należało zaplanować w 2021 r., ale stało się możliwe dopiero później, po przyjęciu budżetu na 2022 r.);
4. zauważa, że porównanie efektywności budżetowej EPPO jest możliwe tylko za okres następujący po uzyskaniu przez nią autonomii finansowej, który rozpoczął się w czerwcu 2021 r.; z zadowoleniem przyjmuje odpowiedni poziom wykonania budżetu wynoszący 98,1 % środków na zobowiązania (97,4 % w 2021 r.) i 76,6 % środków na płatności (78,2 % w 2021 r.); z uznaniem odnotowuje, że ogólny wskaźnik wykonania w odniesieniu do płatności wzrósł w 2022 r. i wyniósł 76,6 % wypłaconych środków zrealizowanych w ramach ostatecznego budżetu, przy czym w 2021 r. wskaźnik ten wyniósł 71 %; zauważa, że średni czas płatności w 2022 r. wydłużył się do 23,8 dnia z 21,0 dni w 2021 r., i ma świadomość, że tendencja ta jest związana ze znacznym wzrostem liczby przetworzonych w ciągu roku wniosków o płatność (2 316 wniosków o płatność w porównaniu z 657 w 2021 r., co stanowi wzrost o 252 %); ponownie zachęca EPPO do kontynuowania wdrażania modułu fakturowania elektronicznego (e-fakturowania), który uruchomiono dopiero w 2023 r., co pozwoli zmniejszyć obciążenia administracyjne, skrócić czas oczekiwania na płatność i obniżyć ogólne koszty przetwarzania;
5. zauważa, że po osiągnięciu autonomii finansowej w czerwcu 2021 r. EPPO nadała priorytet wydatkom operacyjnym związanym z postępowaniami przygotowawczymi, wnoszeniem i popieraniem oskarżeń oraz środkami bezpieczeństwa, a wydatki nieoperacyjne ograniczyła do podstawowych wymogów zgodności i usług wsparcia na poziomie podstawowym;
6. zwraca uwagę na tendencję wzrostową w niektórych pozycjach wydatków operacyjnych; zauważa, że wynagrodzenie EDP wyniosło 8,7 mln EUR i stanowi główny wydatek operacyjny wynikający ze zwiększenia ich liczby w 2022 r.; zauważa, że koszty podróży służbowych i posiedzeń operacyjnych stanowiły 5,2 % wydatków operacyjnych (1,1 mln EUR), przy czym w 2021 r. było to 2,9 %, a w przypadku samych podróży służbowych wzrost w 2022 r. względem 2021 r. (po uzyskaniu przez EPPO autonomii finansowej) wyniósł 170 % i wynikał ze zwiększenia liczby pracowników oraz działań zewnętrznych w pierwszym pełnym roku działalności; zauważa też, że na usługi w zakresie tłumaczenia pisemnego przeznaczono 2,8 mln EUR, co stanowi 14 % wydatków operacyjnych, przy czym w 2021 r. odsetek ten wyniósł 7,6 %; uznaje, że – z uwagi na spodziewany wzrost liczby postępowań przygotowawczych w kolejnych latach – potrzebne są dodatkowe zasoby na tłumaczenia pisemne; zwraca się do EPPO, aby poinformowała Parlament o swoich planach dalszego rozszerzenia zakresu korzystania z usług tłumaczenia maszynowego za pośrednictwem „portalu tłumaczeniowego” opracowanego wewnętrznie oraz przez częstsze korzystanie z krajowych tłumaczy przysięgłych opłacanych przez uczestniczące państwa członkowskie;

7. zauważa, że prognozowanie wydatków związanych z działalnością EPPO jest bardzo złożonym procesem ze względu na poziom wykrywalności nadużyć finansowych, typologię i charakter spraw, skuteczność EPPO w prowadzeniu postępowań przygotowawczych oraz wnoszeniu i popieraniu oskarżeń, z uwzględnieniem ich obowiązkowego charakteru, a także procedur i ograniczeń krajowych systemów sądowych, brak stałej korelacji między liczbą postępowań przygotowawczych a ich kosztami, jak również skalę interesów finansowych Unii, które mają być chronione, przy czym należy wziąć pod uwagę plany Polski i Szwecji dotyczące przystąpienia do EPPO; zauważa również, że trudno jest oszacować prognozę wydatków na liczbę postępowań związanych z Instrumentem na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF), co wynika z bezprecedensowego trybu wdrażania i samej ilości zasobów;
8. ponownie apeluje o uwzględnienie wpływu rozmieszczenia RRF w prognozie, którą EPPO ma przekazać Komisji w ramach procedury budżetowej; podziela pogląd, zgodnie z którym obciążenie EPPO pracą, początkowo niedoszacowane, znacznie wzrosło i będzie nadal rosnąć w nadchodzących latach, w szczególności jeśli chodzi o liczbę spraw dotyczących RRF (w 2022 r. otwarto tylko 15 spraw, ale w 2023 r. zostanie ich otwartych więcej, ponieważ instrument ten osiągnie szczytowy poziom wdrożenia), a większa liczba spraw na etapie postępowania sądowego będzie wymagała innego ukierunkowania niż w przypadku spraw na etapie postępowania przygotowawczego;
9. przyznaje, że EPPO wnosi wyraźną europejską wartość dodaną pod względem koordynacji i współpracy z państwami członkowskimi w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w związku z przestępstwami naruszającymi interesy finansowe Unii i że osiągnęła w tym zakresie cele określone w rozporządzeniu (UE) 2017/1939 z 12 października 2017 r.; oczekuje, że państwa członkowskie wywiążą się z zobowiązań prawnych i będą przekazywać EPPO wszystkie istotne sprawy; z zaniepokojeniem odnotowuje, że państwa członkowskie niekiedy uznają przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii za sprawy krajowe, podczas gdy wchodzi one w zakres właściwości EPPO; zauważa, że w niektórych krajach pojawiają się pytania o podział właściwości między organy krajowe a EDP; jest świadomy, że zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939 przypadki braku porozumienia co do właściwości EPPO rozstrzyga ten sam krajowy organ sądowy, który odpowiada za określenie organu właściwego do prowadzenia postępowania przygotowawczego na szczeblu krajowym; ubolewa, że w wielu uczestniczących państwach członkowskich obowiązujące procedury i organy krajowe, którym powierzono rozstrzyganie takich sporów o właściwość, nie są ustanawiane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939, zaznacza, że w przypadkach sporów o właściwość między EPPO a krajowym organem ścigania organ krajowy uprawniony do ustalania właściwości może rozstrzygnąć sprawę, nie zwracając się do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, lecz wydając orzeczenie wiążące dla EPPO, i zwraca uwagę, że jest to sprzeczne z duchem rozporządzenia (UE) 2017/1939, które stanowi, że zgodnie z art. 267 TFUE Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym o wykładni przepisu dotyczącego sporów o właściwość między EPPO a organami krajowymi; uważa, że obecna sytuacja jest niejasna prawnie; zachęca wszystkie państwa członkowskie do ściślejszej współpracy z EPPO; podkreśla, że właściwość EPPO jest wyraźnie określona w art. 22 ust. 1 i 2 oraz w art. 23 i że wszystkie państwa członkowskie powinny przestrzegać rozporządzenia (UE) 2017/1939; zauważa, że gdy państwa członkowskie mają wątpliwości co do właściwości EPPO w konkretnej sprawie, istnieje możliwość skierowania pytania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z art. 267 TFUE i art. 42 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1939; apeluje do Komisji, aby w przypadku naruszenia rozporządzenia (UE) 2017/1939 kierowała sprawę do Trybunału Sprawiedliwości; zauważa z zaniepokojeniem, że brak porozumienia co do właściwości może spowodować wstrzymanie postępowania przygotowawczego; wyraża zaniepokojenie potencjalną utratą dowodów w przypadku wstrzymania spraw; wzywa Komisję do zebrania informacji o sprawach dotyczących sporów o właściwość na potrzeby sprawozdania z oceny, które zostanie przedłożone w 2026 r.;
10. zauważa, że w 2022 r. spośród 15 otwartych spraw dotyczących RRF wymienionych w sprawozdaniu rocznym EPPO 9 dotyczyło Włoch, 2 – Portugalii, 3 – Rumunii, a 1 – Chorwacji; zdecydowanie zachęca EPPO, aby poszukiwała schematów nadużyć finansowych w krajach, w których odnotowano więcej niż jedną sprawę dotyczącą RRF, i informowała o nich zarówno OLAF, jak i Grupę Zadaniową ds. Odbudowy i Zwiększania Odporności, tak by przede wszystkim ograniczyć liczbę przypadków nadużyć finansowych;
11. zauważa, że EPPO prowadzi obecnie 170 postępowań przygotowawczych w ponad 7 krajach w sprawach dotyczących RRF oraz że szkody, których dotyczą te postępowania przygotowawcze, szacuje się obecnie na 530 mln EUR; zauważa, że według szacunków EPPO liczba nowych postępowań przygotowawczych dotyczących funduszy na rzecz odbudowy i zwiększania odporności będzie wzrastać, w miarę jak więcej państw zostanie odbiorcami środków z RRF, i zachęca EPPO, aby odpowiednio zaplanowała swój budżet i zdolności;
12. co do ilości zasobów przydzielonych EPPO – podkreśla, że przydzielone zasoby budżetowe i kadrowe powinny być wystarczające, aby umożliwić je sprawne i skuteczne wykonywanie mandatu oraz normalne prowadzenie związanych z tym procedur administracyjnych; wzywa Komisję, aby w ściślejszej współpracy z EPPO dokonała przeglądu jej ram budżetowych, tak by znaleźć odpowiednie sposoby wspomaganie jej pracy, ze świadomością, że w kontekście rosnącej liczby złożonych spraw potrzebne będą dodatkowe zasoby, które nie powinny być zależne od przeglądu rozporządzenia (UE) 2017/1939 lub mandatu EPPO; zauważa, że również w tym względzie przewiduje się wzrost liczby wyzwań prawnych, a także zakwestionowanie interpretacji ram prawnych EPPO i ich integracji z systemami sądowymi państw członkowskich lub przed Trybunałem Sprawiedliwości;

13. ma świadomość, że w odniesieniu do wykorzystania przydzielonych jej zasobów EPPO stale aktualizuje i weryfikuje swoje wewnętrzne przepisy finansowe regulujące finansowe aspekty jej działalności; z zadowoleniem przyjmuje zatem trwający dialog z Komisją i ma świadomość, że zgodnie z sugestiami Komisji niedawną decyzją kolegium EPPO zmieniono jej przepisy finansowe przez dodanie możliwości zawierania umów z właściwymi organami państw członkowskich oraz zawierania umów bez stosowania procedury zamówień publicznych, w przypadku gdy udzielenie zamówienia w tym trybie nie jest możliwe;
14. przyjmuje do wiadomości, że w 2022 r. uruchomiono pilotażową umowę ramową dotyczącą zwrotu kosztów na podstawie art. 91 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939, aby pokrywać wyjątkowo kosztowne czynności w ramach postępowań przygotowawczych podjęte na szczeblu krajowym w imieniu EPPO;
15. zwraca uwagę, że trzeba umożliwić prawidłowe wdrożenie art. 91 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939, i podkreśla, że należy uwzględnić szczególne cechy wydatków na ściganie i prowadzenie postępowań przygotowawczych (w tym wyjątkowe przypadki wydatków operacyjnych EPPO, o których mowa w art. 91 ust. 6); ubolewa, że wycofano wniosek przedstawiony w ramach negocjacji trójstronnych dotyczących przekształcenia; utrzymuje, że Komisja, w porozumieniu z EPPO, powinna zbadać alternatywne sposoby, aby umożliwić skuteczne i wydajne wdrożenie tego przepisu;
16. podkreśla, że po rozpoczęciu działalności operacyjnej EPPO ocena skutków finansowych regulacji z 2017 r. nie była już adekwatna do potrzeb ze względu na znacznie niedoszacowane obciążenie pracą oraz że nie zaproponowano jej aktualizacji; uważa w związku z tym, że brak średniookresowej oceny budżetowej dla EPPO uniemożliwia EPPO jasne zrozumienie zasobów dostępnych na przyszłe działania w już istniejących sprawach oraz przewidywanie działań przygotowawczych do wykonania budżetu przed zakończeniem procedury przyjęcia budżetu;
17. ponownie wyraża pogląd, że brak średniookresowych ram zasobów dla EPPO, zarówno w zakresie budżetu, jak i personelu, w czasie, gdy należy szybko zintensyfikować działania i ustanowić podstawy administracyjne, ogranicza możliwości, które powinny zostać udostępnione w celu osiągnięcia maksymalnej elastyczności w rozwijaniu infrastruktury organizacyjnej dla tak innowacyjnego projektu, jakim jest EPPO;
18. ma świadomość, że EPPO dąży do współpracy i koordynacji z państwami członkowskimi w zakresie tego, w jaki sposób nadużycia finansowe dotyczące RRF powinny być zgłaszane EPPO i rozpatrywane na poziomie postępowań przygotowawczego i na etapie wnoszenia i popierania oskarżeń i w jaki sposób EPPO mogłaby skutecznie interweniować w tym zakresie; uważa, że zaangażowanie EPPO w postępowania przygotowawcze oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń w związku z nadużyciami finansowymi dotyczącymi środków z RRF ma zasadnicze znaczenie dla ochrony interesów finansowych Unii; przypomina, że EPPO jest niezależnym organem Unii, i ponownie wzywa Komisję, aby zapewniła EPPO odpowiednie wytyczne dotyczące tego, jak wspierać i ułatwiać przyjmowanie środków zaradczych w następstwie niezależnych postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w związku z nadużyciami finansowymi dotyczącymi RRF, i aby informowała organ budżetowy o dostępnych możliwościach;

Zarządzanie wewnętrzne, wyniki i kontrola wewnętrzna

19. odnotowuje wzrost liczby przestępstw zgłoszonych EPPO (3 318 w 2022 r., 2 832 w 2021 r.), a w rezultacie wzrost liczby wszczętych postępowań przygotowawczych (865 w 2022 r., szkody szacowane na 9,9 mld EUR; 576 w 2021 r., szkody szacowane na 5,4 mld EUR); zauważa, że liczba zamkniętych spraw (251 w 2022 r., 57 w 2021 r.) i liczba aktów oskarżenia (87 w 2022 r., 5 w 2021 r.) wraz z nakazami zabezpieczenia uzyskanymi przez EPPO dotyczyła kwoty 359,1 mln EUR w samym 2022 r. (natomiast kwota, o którą wystąpiono, wynosiła 516 mln EUR); odnotowuje, że w 2022 r. w Trybunale zakończono 20 spraw, i uważa, że jest ważne, aby EPPO systematycznie składała sprawozdania z działań podjętych w następstwie tych spraw pod kątem przyjętych środków finansowych (konfiskata lub odzyskanie), co umożliwi lepsze zrozumienie wpływu działań EPPO; wzywa Komisję do wypróbowania najbardziej odpowiednich sposobów pomocy EPPO w działaniach monitorujących i następczych, tak aby zasoby EPPO nie zostały przekierowane z obszaru zadań w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń; zachęca EPPO, aby w miarę możliwości i w stosownych przypadkach nawiązywała ściślejszą współpracę z innymi elementami struktury zwalczania nadużyć finansowych, takimi jak Eurojust i Europol, lub korzystała – za pośrednictwem OLAF-u – z usług jednostek koordynujących zwalczanie nadużyć finansowych (AFCOS) ustanowionych w państwach członkowskich;
20. wzywa EPPO do wprowadzenia systemu monitorowania wzrostu efektywności, oszczędności czasu i kosztów oraz z uznaniem przyjmuje przyjęcie systemu zarządzania jakością mającego umożliwić optymalizację kluczowych procesów i osiągnięcie wzrostu efektywności organizacyjnej, jakości usług i efektywności kosztowej; ma świadomość, że niektóre procedury zostały przeprojektowane w celu zmniejszenia niepotrzebnych obciążeń administracyjnych i nadmiarowych zdolności;

21. ma świadomość, że EPPO stosuje w swoich działaniach podejście oparte na ryzyku, z naciskiem na identyfikację obszarów wysokiego ryzyka; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie polityki środowiska administracyjnej kontroli wewnętrznej EPPO oraz zachęca kierownictwo EPPO do monitorowania skutecznego wdrożenia 17 zasad kontroli wewnętrznej celem sprawdzenia, czy są one stale dostosowywane do ścieżki wzrostu dojrzałości organizacyjnej EPPO; z uznaniem przyjmuje zatem niedawno przeprowadzoną ocenę, której wynikiem jest plan działania dotyczący wdrożenia, ukierunkowany na zidentyfikowane niedociągnięcia; zwraca uwagę, że jak wskazano, główne pozostałe obszary wysokiego ryzyka wynikają z braku zasobów (gdy EPPO jest zmuszona wybierać spośród działań równie istotnych dla realizacji jej mandatu lub gdy nie ma wystarczającej pewności co do zgodności ze wszystkimi standardami administracyjnymi);
22. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie kluczowych wskaźników efektywności (KPI) zarówno w odniesieniu do działań operacyjnych, jak i administracyjnych, powiązanych z rocznym i wieloletnim programem prac; zauważa, że główne KPI dotyczące działań operacyjnych nie zawierają żadnych konkretnych odniesień do odzyskanych kwot z budżetu Unii, którego zabezpieczenie stanowi docelowo rację bytu struktury zwalczania nadużyć finansowych, a ważnym elementem tej struktury jest właśnie EPPO; zwraca się do EPPO o przyjęcie wskaźników związanych z realizacją tego podstawowego zadania;
23. docenia przyjęcie przez kolegium EPPO w 2022 r. karty audytu wewnętrznego jednostki audytu wewnętrznego i planu audytu opartego na ryzyku, określających priorytety audytu wewnętrznego na lata 2022–2024; zachęca Służbę Audytu Wewnętrznego (IAS) i jednostkę audytu wewnętrznego, aby skoordynowały działania w celu służenia EPPO doradztwem i pomocą w ustanawianiu jej głównych podstawowych procesów i osiąganiu jej celów;
24. apeluje o lepszy system monitorowania wyników i skutków finansowych prac EPPO; zauważa, że potrzebne są bardziej zagregowane dane dotyczące spraw, aby lepiej identyfikować schematy nadużyć finansowych; zachęca do dalszej koordynacji z Europolem w tej dziedzinie;
25. zauważa, że EPPO dąży do osiągnięcia pełnej zgodności z unijnymi standardami zarządzania administracją publiczną, i przypomina, że przyjęcie kompleksowego planu ciągłości działania jest jednym z takich podstawowych wymogów;

Zasoby ludzkie, równość i dobrostan pracowników

26. obserwuje tendencję wzrostową pod względem liczby pracowników, która zwiększyła się z 58 w 2020 r. do 122 w 2021 r. i 217 do końca 2022 r.; ma świadomość, że w 2022 r. EPPO złożyła wniosek o zatrudnienie 171 pracowników zatrudnionych na czas określony, 48 pracowników kontraktowych i 29 oddelegowanych ekspertów krajowych, co odpowiada łącznie 248 stanowiskom (w porównaniu z 2021 r., w którym zatrudniono 95 pracowników zatrudnionych na czas określony, 35 pracowników kontraktowych i 0 oddelegowanych ekspertów krajowych, co odpowiada łącznie 130 stanowiskom); zauważa, że organ budżetowy zatwierdził 100 % wnioskowanych stanowisk;
27. zwraca uwagę, że w 2022 r. działania EPPO zmierzające do zatrudnienia odpowiedniej liczby wykwalifikowanych pracowników z zastosowaniem szybkich procedur zaowocowały zatrudnieniem 85 pracowników statutowych w biurze centralnym i 22 EDP w biurach krajowych; zauważa, że przy obsadzeniu na koniec 2022 r. 217 z 248 stanowisk przewidzianych w budżecie wskaźnik obsadzenia stanowisk przez pracowników zatrudnionych na czas określony, pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych spadł do 87,5 % (dla porównania w 2021 r. wynosił on 94 %), natomiast w przypadku EDP wskaźnik obsadzenia wzrósł do 82,1 % (przy obsadzeniu 115 ze 140 stanowisk przewidzianych w budżecie dla EDP) z 68 % w 2021 r. (przy obsadzeniu tylko 95 ze 140 stanowisk przewidzianych w budżecie dla EDP), co daje ogólny globalny wskaźnik obsadzenia na poziomie 85,56 % (81 % w 2021 r.);
28. podkreśla, że podczas wizyty w EPPO w ramach misji kontroli budżetowej w Luksemburgu w 2023 r. EPPO uznała, że niezmiernie potrzebne jest zwiększenie liczby ekspertów prawnych w związku z dużą liczbą postępowań przygotowawczych; odnotowuje, że w 2022 r. było ponad 1 117 otwartych postępowań przygotowawczych (statystyki EPPO za 2022 r.); przyznaje, że Komisja jest już aktywna w tej dziedzinie, ale zwraca się o zapewnienie dalszych zdolności, zwłaszcza biorąc pod uwagę zaległości i dodatkowe sprawy związane z RRF oraz oszustwa na dużą skalę związane z VAT; zwraca uwagę, że Komisja mogła nie doszacować potrzeb i zdolności; uznaje, że DG ds. Budżetu i Komisja jak dotąd realizowały wnioski EPPO;
29. ma świadomość, że funkcje administracyjne i centralnego wsparcia będą rosły wraz ze wzrostem liczby pracowników operacyjnych oraz że dodatkowa rekrutacja będzie miała również kluczowe znaczenie w obszarze usług cyfrowych i bezpieczeństwa; docenia, że dodatkowe potrzeby operacyjne zostały uwzględnione w jednolitym dokumencie programowym EPPO na lata 2024–2026 i we wniosku budżetowym na 2024 r.;

30. ma świadomość, że luksemburski rynek pracy jest bardzo konkurencyjny, a warunki oferowane przez administrację unijną nie są ani atrakcyjne w porównaniu z rynkiem lokalnym (który podlega różnym indeksacjom wynagrodzeń w ciągu roku), ani nie uwzględniają odpowiednio wysokich kosztów utrzymania (zwłaszcza w dziedzinie mieszkalnictwa); ma świadomość, że ta trudna sytuacja jest jeszcze bardziej dotkliwa dla stażystów i pracowników kontraktowych, dlatego pracownicy kontraktowi przechodzą stopniowo na stanowiska pracowników zatrudnionych na czas określony, ponieważ przysługują im korzystniejsze warunki umowy; zauważa, że w 2022 r. przyciągnięcie i zatrzymanie personelu stało się jeszcze trudniejsze w związku ze stopą inflacji i wzrostem kosztów utrzymania, a dane dotyczące wynagrodzeń nie mają takiego samego pozytywnego wpływu jak poza administracją unijną, gdzie indeksacja płac krajowych zapewnia stałą ochronę siły nabywczej obywateli;
31. zauważa, że EPPO jest mniej atrakcyjna niż cztery pozostałe instytucje unijne w Luksemburgu, ponieważ nie umożliwia uzyskania statusu urzędnika Unii; podkreśla, że EPPO powinna oferować atrakcyjne wynagrodzenia pracownikom kontraktowym i pracownikom zatrudnionym na czas określony, konkurencyjne w stosunku do oferty w sektorze prywatnym, w tym w branży usług prawnych i informatycznych, tak by przyciągać wybitnych pracowników z doświadczeniem międzynarodowym; podkreśla, że w tym celu konieczne może być dostosowanie obecnych wynagrodzeń i budżetu;
32. zwraca uwagę, że na koniec 2022 r. równowaga geograficzna i równowaga płci są ogółem odpowiednio utrzymywane wśród 217 pracowników (122 mężczyzn i 95 kobiet); z zadowoleniem odnotowuje, że personel odpowiedzialny za rekrutację stale monitoruje dane dotyczące obywatelstwa pracowników, dążąc do zapewnienia równowagi, zwłaszcza w świetle dysproporcji w liczbach kandydatów z poszczególnych państw; zauważa jednak, że rozkład płci na stanowiskach kierowniczych wyższego i średniego szczebla (cztery do jednego) jest nadal nieoptymalny, i ponownie podkreśla, że aspekt ten należy poprawić w ramach ogólnej strategii różnorodności, a także należy odpowiednio zachęcać osoby z niepełnosprawnościami do ubiegania się o te stanowiska; ponownie apeluje do EPPO o niezwłoczne przyjęcie karty na rzecz różnorodności i włączenia społecznego, biorąc pod uwagę wzrost liczby pracowników w ostatnim roku;
33. zwraca uwagę, że do końca 2022 r. 275 z 332 pracowników (82,83 %, przy czym w 2021 r. było to 186 pracowników, czyli 86 %) było zaangażowanych w czynności w ramach postępowań przygotowawczych (pracownicy zatrudnieni na czas określony, pracownicy kontraktowi, oddelegowani eksperci krajowi i EDP), 57 pracowników było zaangażowanych w funkcje wsparcia administracyjnego i kontroli (17,17 %), a 9 stanowisk na potrzeby postępowań przygotowawczych pozostawało nieobsadzonych;
34. zauważa, że mianowanie EDP jest wspólnym obowiązkiem EPPO i państw członkowskich; podkreśla, że procedura mianowania zawsze musi być zgodna z art. 17 rozporządzenia (UE) 2017/1939 i zasadą krajowej autonomii proceduralnej;
35. z zadowoleniem przyjmuje zwiększoną liczbę EDP w ramach procedury nadmiernego deficytu w kilku państwach członkowskich; ma świadomość, że udział wykwalifikowanych kandydatów mógłby zostać zwiększony, a proces mianowania mógłby być bardziej selektywny dzięki przyjęciu jasnej perspektywy kariery i korzystniejszej dyscypliny administracyjnej w zakresie zabezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego; uważa, że utworzenie specjalnego statusu dla EDP, jak sugeruje charakter ich funkcji sędziowskiej, uczyniłoby te stanowiska bardziej atrakcyjnymi; wzywa EPPO i Komisję do zbadania wszystkich możliwych rozwiązań służących wzmocnieniu ich dialogu mającego umożliwić osiągnięcie tego rezultatu, biorąc pod uwagę korzyści, jakie przyniosłoby to pod względem właściwości i sprawności operacyjnej; ponownie wyraża pogląd, że sytuacja ta wspiera dodatkowo apel o dokonanie przeglądu rozporządzenia (UE) 2017/1939 i statusu EPPO;
36. zauważa, że EPPO nadal zatrudnia zewnętrznych usługodawców pracujących na miejscu (39 pracowników w 2022 r.); ma świadomość, że po raz kolejny w 2022 r. EPPO musiała korzystać z personelu tymczasowego przy transakcjach finansowych, co stanowiło naruszenie jej własnych przepisów finansowych; przyjmuje do wiadomości, że decyzja ta, która została w przejrzysty sposób ogłoszona, została wymuszona potrzebą rozmieszczenia dostępnego personelu statutowego w rolach związanych z postępowaniami przygotowawczymi oraz wnoszeniem i popieraniem oskarżeń; zauważa jednak, że po zwiększeniu zdolności kadrowych EPPO przestała polegać na pracownikach tymczasowych przy przetwarzaniu transakcji finansowych;
37. zauważa wzrost kosztów kursów szkoleniowych w 2022 r. i przyjmuje do wiadomości, że spowodowało to intensywniejsze korzystanie z platformy EU Learn, a związane z tym koszty niemal się podwoiły;
38. podkreśla, że elastyczną organizację pracy i system telepracy określają obecnie dwa zbiory norm, przy czym decyzja kolegium EPPO w sprawie czasu pracy przyjęta w październiku 2021 r. ma zastosowanie wyłącznie do prokuratorów i dyrektora administracyjnego, a decyzja kolegium EPPO przyjęta w grudniu 2022 r. ma zastosowanie do pozostałego personelu; zwraca uwagę, że obie decyzje obowiązują i mają zastosowanie jednocześnie do odpowiednich adresatów;

39. ma świadomość, że pierwsza z tych decyzji jest bardziej restrykcyjna i dostosowuje czas pracy oraz związane z nim opcje dla szczebli kierowniczych do wymagań EPPO, aby zagwarantować spójność i ciągłość procesów decyzyjnych, podczas gdy druga ma na celu zapewnienie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym; zauważa, że podobne rozróżnienie przyjęto w odniesieniu do systemu telepracy, w którym kierownictwo jest uprawnione do wykonywania telepracy przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a pozostali pracownicy mogą zdecydować się na telepracę w wymiarze od 20 % do 60 % tygodniowego czasu pracy; zauważa, że obie grupy pracowników mogą pracować zdalnie z zagranicy przez okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych; zachęca EPPO do zasięgnięcia opinii swoich pracowników za pomocą ankiety mającej na celu sprawdzenie poziomu ich zadowolenia oraz do skonsultowania się z Komitetem Pracowniczym w sprawie wszelkich dalszych decyzji, które należy podjąć w tej sprawie;
40. zwraca uwagę, że nie zgłoszono żadnego przypadku wypalenia zawodowego lub molestowania, a liczba długoterminowych zwolnień lekarskich jest bardzo niewielka; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie ustrukturyzowanej procedury zgłaszania przypadków molestowania przez Europejskiego Prokuratora Generalnego i prokuratorów europejskich, a także udostępnienie jej wszystkim pracownikom;
41. z zadowoleniem odnotowuje, że dobrostan pracowników będzie stanowił kluczowy wymiar szerszego wdrażania ram kadrowych, a EPPO będzie przeznaczać coraz większe zasoby na zapewnienie dobrostanu pracowników; zdecydowanie zachęca EPPO, aby zharmonizowała swoje obecne i przyszłe polityki dotyczące włączenia, walki z molestowaniem i nękaniami oraz równości, a także okresowo przeprowadzała ankiety wśród swoich pracowników, w miarę możliwości promując wzajemną ocenę prowadzoną wspólnie z innymi podmiotami struktury zwalczania nadużyć finansowych (Eurojust, OLAF itp.) oraz ogólnie zachęcając do różnorodności, tak by miejsce pracy było atrakcyjniejsze dla kandydatów o szczególnych potrzebach;
42. zauważa, że w 2022 r. nie zatrudniono żadnych stażystów, ale prace przygotowawcze dotyczące warunków dla przyszłych elementów systemu zarządzania zasobami ludzkimi obejmowały staże; popiera wniosek dotyczący pilotażowego programu staży i jego realizację na początku 2023 r., przy czym wyniki tego programu są obecnie analizowane pod kątem wdrożenia programu staży od 2024 r.; podkreśla, że wyzwania związane z kosztami życia w Luksemburgu stanowią istotną przeszkodę dla potencjalnych stażystów; podkreśla, że staże w EPPO powinny być płatne, zgodnie z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2023 r. w sprawie wysokiej jakości staży w Unii 2020/2005(INL), w której zaleca się wynagradzanie wszystkich stażystów w Europie;

Ramy etyczne i przejrzystość

43. zauważa, że kodeks postępowania EPPO określa oczekiwane standardy postępowania dla pracowników na wszystkich szczeblach oraz że w 2022 r. etyczne procesy decyzyjne wzmocniono przez wdrożenie szczegółowych wytycznych dotyczących rozwiązywania dylematów etycznych i podejmowania etycznych decyzji dotyczących działalności zewnętrznej oraz przyjmowania prezentów i przejawów gościnności;
44. zwraca uwagę, że dla pracowników EPPO organizowane są regularne sesje szkoleniowe (dwa razy w miesiącu) na temat ram etycznych EPPO, kodeksu dobrego postępowania administracyjnego i strategii zwalczania nadużyć finansowych oraz że w 2022 r. uruchomiono specjalną sekcję intranetu EPPO poświęconą ramom etycznym; zauważa w związku z tym, że obecny udział pracowników w kursach zwiększających świadomość wydaje się ograniczony (w 2022 r. w szkoleniach wzięło udział łącznie 69 pracowników); zwraca się do EPPO o zbadanie realnych opcji mających na celu zwiększenie uczestnictwa; wyraża ubolewanie, że nie przeprowadzono jeszcze ankiety mającej na celu ocenę świadomości pracowników w zakresie etyki, i zachęca EPPO do zintensyfikowania dialogu z pracownikami za pomocą ankiet oraz propagowania uczestnictwa pracowników w okresowych zgromadzeniach ogólnych;
45. odnotowuje, że w 2022 r. nie stwierdzono przypadków konfliktu interesów; z zadowoleniem przyjmuje opracowywaną obecnie politykę dotyczącą konfliktu interesów; zauważa, że ustanowiono specjalne zasady dotyczące konfliktu interesów dla członków kolegium EPPO, EDP i pracowników jednostki operacyjnej; zwraca uwagę, że kodeks standardów zawodowych dla pracowników EPPO odpowiedzialnych za wykonanie budżetu oraz karta zadań i obowiązków delegowanych urzędników zatwierdzających określają zasady mające zastosowanie w sytuacjach ewentualnych konfliktów interesów; zauważa jednak, że chociaż EPPO wypełnia ogólny przepis art. 16 regulaminu pracowniczego, nie przyjęła ukierunkowanej polityki dotyczącej efektu „drzwi obrotowych”; zachęca EPPO do przyjęcia takiej polityki;
46. zauważa, że w 2022 r. urzędnik ds. kontroli wewnętrznej EPPO przeprowadził przegląd planu działania dotyczącego strategii EPPO w zakresie zwalczania nadużyć finansowych na lata 2021–2022, w następstwie którego 1 marca 2023 r. przyjęto zaktualizowaną wersję tej strategii (strategia w zakresie zwalczania nadużyć finansowych na lata 2023–2025), ukierunkowaną na niedociągnięcia i pojawiające się zagrożenia zidentyfikowane w pierwszym roku wdrażania;
47. podkreśla, że specjalna procedura zgłaszania nieprawidłowości i przeciwdziałania działaniom odwetowym nie została jeszcze sformalizowana, ale jest opracowywana w 2023 r., oraz że obecnie przepisy finansowe EPPO zawierają instrukcje dotyczące środków, jakie powinni przedsięwziąć pracownik lub inny pracownik, a także krajowi eksperci oddelegowani do EPPO; podkreśla, że należy jak najszybciej sformalizować politykę informowania o nieprawidłowościach i przeciwdziałania odwetowi, aby zapewnić bezpieczne i chronione miejsce pracy; apeluje o staranne zaplanowanie i ustrukturyzowanie takiego mechanizmu w celu oddzielenia prawdziwych sygnalizatorów od osób stawiających fałszywe oskarżenia, zaznacza, że należy zapewnić ochronę osobom fałszywie oskarżonym lub zniesławionym, a także zachęca do opracowania standardów w tym zakresie podobnych do standardów innych instytucji Unii;

Cyfryzacja, cyberbezpieczeństwo i ochrona danych

48. przyjmuje do wiadomości, że Komisja, za pośrednictwem swojej Dyrekcji Generalnej ds. Informatyki (obecnie Dyrekcji Generalnej ds. Usług Cyfrowych), nie będzie w stanie zapewnić EPPO usług cyfrowego miejsca pracy od połowy 2024 r. ze względu na zmiany w systemach informatycznych Komisji oraz politykę informatyczną, która ogranicza świadczenie usług cyfrowego miejsca pracy wyłącznie do służb Komisji; zauważa, że początkowe podejście EPPO polegało na priorytetowym traktowaniu zasobów w zakresie tworzenia i funkcjonowania podstawowych usług cyfrowych związanych z jej działalnością operacyjną, takich jak zautomatyzowany system zarządzania sprawami, a jednocześnie przyznaje, że usługi cyfrowe EPPO, które co najmniej częściowo różnią się od usług Komisji, wymagałyby w perspektywie średnioterminowej podejścia dostosowanego do potrzeb; zauważa, że planowana przerwa w świadczeniu usług przez Komisję może spowodować dodatkowy problem dla organizacji EPPO w kluczowej fazie konsolidacji jej struktury; wzywa Komisję by ułatwiła przejście EPPO na zadowalający poziom autonomii cyfrowej w zakresie jej podstawowych usług;
49. zdecydowanie nalega, aby nie przerywać obsługi informatycznej przez Komisję, dopóki EPPO nie będzie dysponowała niezawodnym systemem informatycznym pozwalającym uniknąć utraty danych, w szczególności dotyczących akt spraw; podkreśla, że konieczna jest jasna komunikacja i koordynacja operacyjna w tym zakresie na najwyższych szczeblach między Komisją a EPPO; podkreśla, że sprawne i płynne przejście między systemami ma kluczowe znaczenie dla ciągłości przepływu pracy, wiarygodności danych i funkcjonowania struktur operacyjnych;
50. zauważa, że EPPO napotyka przeszkody związane z przetwarzaniem dokumentów niecyfrowych gromadzonych przez organy krajowe i podmioty prywatne w kontekście postępowań przygotowawczych; apeluje do państw członkowskich o cyfryzację dokumentów i procedur, aby umożliwić EPPO większą efektywność kosztową;
51. ma świadomość, że aktualne wyzwanie w zakresie cyfryzacji polega na usprawnieniu zautomatyzowanych wyszukiwań i zadań w celu zwiększenia efektywności i użyteczności zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami EPPO, co ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia EPPO ogólnego spojrzenia na siatki przestępcze i zidentyfikowania powiązań między sprawami; zauważa, że ograniczenie outsourcingu i wzmocnienie bezpieczeństwa mają zasadnicze znaczenie z punktu widzenia skutecznego reagowania na zwiększone zagrożenia fizyczne i zagrożenia cyberbezpieczeństwa dla centralnych i zdecentralizowanych biur EPPO;
52. zwraca uwagę na wzrost środków zainwestowanych w projekty informatyczne w 2022 r. (11,3 mln EUR w porównaniu z 6,1 mln EUR w 2021 r. w okresie autonomii finansowej); docenia w szczególności uwagę poświęconą ustanowieniu i wdrożeniu zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami EPPO, który ma umożliwić interoperacyjność z 22 państwami członkowskimi; przyjmuje do wiadomości, że skuteczność dostępnych narzędzi pod względem interoperacyjności nie jest optymalna i że jedynie przyjęcie minimalnych wspólnych umów o wymianie danych i narzędzi interoperacyjności sądowej umożliwi skuteczną wymianę informacji oraz współpracę za pośrednictwem różnych platform wykorzystywanych przez poszczególne państwa członkowskie; zachęca EPPO do dalszej koordynacji z państwami członkowskimi i współpracy z odpowiednimi instytucjami, organami, urzędami i agencjami w celu opracowania wspólnego modelu wymiany w miejsce obecnego modelu „trafienie/brak trafienia” opartego na modelach dwustronnych;
53. podkreśla zwiększone zagrożenie dla integralności strukturalnej systemu informatycznego EPPO wynikające z agresywnej przestępczości zorganizowanej, która jest zwalczana przez EPPO, i skutkujące potrzebą zwiększenia bezpieczeństwa fizycznego i cyfrowego; popiera zamiar stworzenia przez EPPO własnego potencjału w zakresie cyberbezpieczeństwa w celu uzupełnienia usług świadczonych przez CERT-UE i DG ds. Usług Cyfrowych (DG DIGIT) oraz współpracy z nimi; popiera wniosek EPPO o przydzielenie dodatkowych zasobów na ochronę jej cyberbezpieczeństwa; zachęca pracowników EPPO, aby aktywnie wyrażali zapotrzebowanie na dodatkową infrastrukturę cyberbezpieczeństwa lub na szkolenia w zakresie cyberbezpieczeństwa zarówno w samej organizacji, jak i w Parlamencie i Komisji za pośrednictwem odpowiednich kanałów;
54. z uznaniem odnosi się do rozwijania przez EPPO własnego ekosystemu zarządzania sprawami, którego wszystkie elementy obsługiwane są w centrum danych EPPO i zarządzane przez personel EPPO, co gwarantuje EPPO kontrolę, zatrzymywanie i własność systemów i przetwarzanych danych;
55. uznaje, że EPPO potrzebuje nowoczesnego sprzętu, cyberbezpieczeństwa i systemów informatycznych, aby poradzić sobie z coraz bardziej skomplikowanymi przestępstwami, które często obejmują elementy cyfrowe; odnotowuje prezentację EPPO – przeprowadzoną podczas wizyty w sprawie kontroli budżetowej w Luksemburgu w październiku 2023 r. – na temat stałego wzrostu liczby przestępstw obejmujących elementy cyfrowe, w tym oszustwa związane z cyberwalutami;
56. wzywa służby cyfrowe Komisji i EPPO do ustanowienia łatwych do zidentyfikowania adresów e-mail dla EPPO, które nie wprowadzają w błąd, ponieważ obecnie końcówka „.ext.ec” w adresach e-mail może być myląca dla pracowników innych instytucji i w komunikacji zewnętrznej, jako że zazwyczaj nadawana jest wyłącznie konsultantom zewnętrznym i podważa legitymację pracowników EPPO korzystających z tego adresu e-mail;
57. zachęca służby EPPO i EDP, aby prowadziły prace w skoordynowany sposób i zapewniły skuteczny nadzór nad przetwarzaniem gromadzonych przez siebie danych, a jednocześnie zagwarantowały przestrzeganie praw osób fizycznych w zakresie ochrony tych danych;

Budynki i ochrona

58. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie umowy najmu z władzami Luksemburga na użytkowanie budynku, w którym obecnie mieści się siedziba EPPO (budynek TOB), oraz sformalizowanie udostępnienia obecnych biur EPPO bez czynszu do 31 grudnia 2029 r.; przyjmuje do wiadomości, że umowa taka może zostać automatycznie przedłużona na okres roku, chyba że którakolwiek ze stron rozwiąże ją z zachowaniem dwunastomiesięcznego okresu wypowiedzenia; zauważa, że EPPO uiszcza opłatę za usługi w wysokości 716 724 EUR rocznie oraz ponosi jednorazowe koszty dodatkowej ochrony i innych dodatkowych wymaganych przez nią udogodnień; zwraca uwagę, że w 2022 r. rozpoczęto remont dwóch dodatkowych pięter budynku TOB, które mają być wykorzystywane przez EPPO i dostosowane do charakteru jej pracy, nie w pełni kompatybilnego z otwartymi przestrzeniami i stanowiskami typu hot desk;
59. podkreśla, że w zakresie bezpieczeństwa fizycznego EPPO wdrożyła środki bezpieczeństwa, sprzęt i procesy w celu przeciwdziałania zagrożeniom dla swoich obiektów, mienia i personelu; wskazuje, że szereg polityk, procedur i wytycznych wspiera również wdrażanie środków bezpieczeństwa fizycznego; docenia zatem przeprowadzenie w 2022 r. oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem fizycznym w celu zidentyfikowania luk i ich wyeliminowania; ma świadomość, że w czerwcu 2023 r. EPPO zwróciła się o 21 dodatkowych stanowisk w celu zwiększenia swoich zdolności, oraz przypomina, że te potrzeby związane z bezpieczeństwem zostały dodatkowo podkreślone przez personel EPPO podczas misji kontroli budżetowej w Luksemburgu w październiku 2023 r. i że prośba ta została spełniona w listopadzie 2023 r. w drodze budżetu korygującego, obejmującego 8 stanowisk, natomiast pozostałe 13 stanowisk będzie uwzględnionych w budżecie na 2024 r.; podkreśla, że EPPO musi nadal dysponować odpowiednią częścią budżetu przeznaczaną na środki bezpieczeństwa i pracowników ochrony, aby lepiej chronić wszystkich pracowników, w szczególności z uwagi na poufny charakter postępowań przygotowawczych dotyczących nadużyć finansowych na wysokim szczeblu; nalega, aby prokuratorzy i pracownicy byli w pełni chronieni i mogli wykonywać swoją pracę w pełnym zakresie bez zagrożenia przemocą fizyczną lub psychiczną oraz bez zewnętrznych wpływów lub nacisków;

Środowisko i zrównoważony rozwój

60. ma świadomość, że ponieważ siedziba EPPO znajduje się w Luksemburgu, a odpowiednie usługi są świadczone przez władze krajowe, które odpowiadają również za inwestycje związane ze zrównoważonym rozwojem i efektywnością energetyczną, EPPO nie zaangażowała się w żadne konkretne działania na rzecz energii odnawialnej, takie jak instalacja paneli słonecznych, zasady EMAS czy kompensacja emisji CO₂;
61. przyjmuje do wiadomości, że budynek TOB znajduje się w pobliżu transportu publicznego, i zachęca EPPO do wykorzystania obecnej sytuacji do przyjęcia strategii na rzecz zrównoważonej mobilności pracowników;

Współpraca międzyinstytucjonalna

62. z zadowoleniem przyjmuje działania podejmowane przez EPPO w celu zaangażowania się w intensywną współpracę i koordynację z partnerami i zainteresowanymi stronami oraz uważa, że rola EPPO jako głównego elementu operacyjnego struktury zwalczania nadużyć finansowych pociąga za sobą konieczność podejmowania ciągłych działań w zakresie komunikacji i koordynacji z kilkoma partnerami, których działania zostały zaprojektowane tak, aby wzajemnie się uzupełniały;
63. zauważa, że EPPO wskazała, iż spośród 3 318 zgłoszeń przestępstw otrzymanych w 2022 r. 103 pochodziły od instytucji i organów unijnych (55 od Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, 16 od Komisji, 9 od Eurojustu, 8 od Trybunału Obrachunkowego, 3 od Europejskiego Banku Centralnego i 1 od Parlamentu), i docenia skuteczną współpracę międzyinstytucjonalną EPPO z odpowiednimi instytucjami w tym zakresie;
64. podkreśla znaczenie koordynacji operacyjnej i współpracy między EPPO a OLAF-em, ze szczególnym uwzględnieniem wszczynania uzupełniających dochodzeń OLAF-u i postępowań administracyjnych wspierających EPPO; wzywa oba te organy do dalszego pogłębiania dialogu w celu zacieśnienia współpracy, zważywszy na wynikające z niej korzyści w zakresie należytego wykorzystania dostępnych zasobów; ponadto apeluje do EPPO i OLAF-u o unikanie nakładania się i powielania działań i zachęca do lojalnej, wzajemnej i synergicznej współpracy w wykonywaniu ich mandatu z myślą o maksymalizacji skuteczności ich działań;
65. podkreśla, że powiadomienia przekazywane Komisji przez EPPO, przewidziane w art. 103 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939, stanowią innowacyjne narzędzie ochrony budżetu Unii; zauważa, że w tym konkretnym przypadku żadna ze stron nie przekazała jeszcze informacji zwrotnej, co uniemożliwia prawodawcom pełne zrozumienie podstawowych kwestii; z zadowoleniem przyjmuje działania podejmowane przez EPPO i Komisję w celu poprawy wewnętrznego mechanizmu zapewniającego przekazywanie takich powiadomień i podkreśla, że grupa robocza utworzona niedawno przy Komisji powinna dopilnować, aby powiadomienia przekazywane przez EPPO do celów administracyjnego odzyskiwania środków, jak przewidziano w art. 103 ust. 2 lit. c), należycie i skutecznie umożliwiały Komisji maksymalizację odzyskiwania środków do budżetu Unii, przy jednoczesnym zachowaniu poufności i właściwym prowadzeniu czynności w ramach postępowań przygotowawczych; podkreśla, że coroczne posiedzenia w sprawie wdrożenia porozumienia roboczego między Komisją i EPPO powinny koncentrować się na koordynacji przyjmowania środków ochronnych i naprawczych w celu ochrony budżetu Unii; wzywa EPPO, aby doradzała delegowanym prokuratorom w państwach członkowskich w ich działaniach wspierających działania Komisji na rzecz ochrony budżetu Unii; ponownie zwraca się do EPPO i Komisji o przedstawienie sprawozdania w tej konkretnej sprawie;

66. zwraca uwagę, że między EPPO a jej głównymi partnerami: Europolem, Eurojustem, OLAF-em, Komisją, Trybunałem Obrachunkowym i grupą EBI zostały podpisane porozumienia robocze i umowy robocze w zakresie prewencji, wykrywania, analizy i interwencji; ma świadomość, że EPPO buduje wewnętrzną zdolność do wspierania swojej pracy poprzez analizę poszczególnych przypadków; zachęca EPPO i jej partnerów do zacieśnienia współpracy w celu wykorzystania zestawu już sprawdzonych kompetencji i doświadczeń, co pozwoli uniknąć ich zdublowania i osłabienia koncentracji na zasadniczych aspektach mandatu każdego elementu struktury zwalczania nadużyć finansowych oraz zoptymalizować wykorzystanie dostępnych zasobów;
67. zważywszy na dużą liczbę toczących się spraw dotyczących funduszy RRF, zachęca, aby EPPO powiadomiła Komisję o wzroście ich liczby, a także zachęca ją, by informowała Komisję, w szczególności Grupę Zadaniową ds. Odbudowy i Zwiększania Odporności, również o ewentualnych lukach w nadzorze lub kontroli lub o schematach nadużyć finansowych w toczących się sprawach dotyczących RRF, tak aby Komisja mogła zaktualizować instrumenty i mechanizmy monitorowania wyników oraz informowania państw członkowskich w celu uniknięcia nadużyć finansowych w przyszłości; przypomina wszystkim podmiotom, że fundusze RRF są funduszami europejskimi, a nie krajowymi, i podlegają jurysdykcji EPPO;
68. ma świadomość, że negocjacje z Parlamentem w sprawie aktualizacji porozumień roboczych nadal trwają; jest zdania, że sytuacja ta może być okazją do zbadania nowych możliwości komunikacji i współpracy między EPPO a właściwymi komisjami parlamentarnymi;
69. ubolewa, że EPPO nie skorzystała w wystarczający sposób z odpowiedniego uznania administracyjnego podczas rozpatrywania wniosków o uchylenie immunitetu skierowanych do Parlamentu w 2022 r.;
70. wskazuje, że EPPO została utworzona niedawno, jednak zwraca się do niej, aby przygotowując oficjalne sprawozdania, nad którymi ma obowiązek pracować wspólnie z instytucjami krajowymi i unijnymi, uwzględniła różne stosowane przez nie procedury i przestrzegła ich, dbając o to, by nie były sprzeczne z jej statutem i zadaniami.
71. odnotowuje, że w 2022 r. EPPO podpisała 20 umów o gwarantowanym poziomie usług lub protokołów ustaleń z innymi instytucjami i organami Unii oraz że pozwoliło to na maksymalizację oszczędności budżetowych dzięki obowiązującym instrumentom umownym, zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami;
72. podkreśla, że ważne jest angażowanie się w owocny dialog z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi w celu wypracowania z nimi skutecznych ustaleń roboczych; zauważa, że w 2022 r. pięć nieuczestniczących państw członkowskich było zaangażowanych w 86 postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO (48 postępowań przygotowawczych w 2021 r.);
73. zauważa, że współpraca oparta na odpowiednich aktach Unii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych przebiega sprawnie z Danią, Węgrami i Szwecją, nawet jeśli jej tempo jest inne niż z krajami uczestniczącymi; zwraca uwagę, że w przypadku Polski porozumienie robocze zostało sfinalizowane na poziomie technicznym, ale nie zostało podpisane w 2022 r., ponieważ zmiany w polskim kodeksie postępowania karnego (uznające EPPO za organ właściwy w odniesieniu do odpowiednich unijnych instrumentów współpracy sądowej w sprawach karnych) weszły w życie dopiero 27 grudnia 2022 r.; zauważa, że doprowadziło to również do zgłoszenia Komisji przez EPPO, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie warunkowości, systematycznego braku współpracy ze strony Polski w latach 2021 i 2022 oraz związanego z tym bezpośredniego negatywnego wpływu na zdolność EPPO do ochrony budżetu Unii za pomocą postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń; w związku z tym z dużym zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie procesu przystąpienia do EPPO w następstwie wniosków złożonych przez nowy polski rząd w grudniu 2023 r. i przez Szwecję, zgodnie z zapowiedzią ze stycznia 2024 r., i wyraża przekonanie, że przystąpienie Szwecji i Polski do EPPO wzmocni ogólną ochronę interesów finansowych Unii;
74. wyraża ubolewanie, że w 2022 r. władze irlandzkie odmówiły współpracy z EPPO i wykonania kilku wystosowanych przez EDP wniosków o wzajemną pomoc prawną, powołując się na brak podstawy prawnej; zauważa również, że w rezultacie EPPO zgłosiła sytuację Komisji, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie warunkowości; z zadowoleniem przyjmuje jednak ostateczne decyzje władz irlandzkich o wprowadzeniu zmian w ustawodawstwie krajowym, które zapewnia ramy prawne dla wzajemnej pomocy prawnej na rzecz EPPO;
75. ponownie podkreśla, że brak współpracy z EPPO ze strony któregośkolwiek z państw członkowskich, zarówno uczestniczących, jak i nieuczestniczących w ściślejszej współpracy, stwarza ryzyko tworzenia się stref immunitetu i przywilejów, które sprawiają, że obrona interesów finansowych Unii jest w najlepszym razie nierówna i nieskuteczna; wzywa Komisję i zainteresowane państwa członkowskie do podjęcia wszelkich możliwych działań zmierzających do zintegrowania obecnego scenariusza z nielicznymi, ale wciąż bardzo ważnymi brakującymi elementami, a także do promowania rozszerzenia uczestnictwa w EPPO o pozostałe nieuczestniczące państwa członkowskie w taki sposób, aby wzmocnić skuteczność ochrony budżetu Unii i budżetów krajowych;
76. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie szeregu ustaleń roboczych z władzami państw trzecich, zwłaszcza Ukrainy, Albanii, Mołdawii, Czarnogóry, Gruzji i Macedonii Północnej;

Komunikacja

77. wyraża uznanie dla wysiłków EPPO na rzecz poprawy komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej; ma świadomość, że komunikacja wewnętrzna została usprawniona z myślą o wzmocnieniu współpracy między jednostkami oraz ułatwieniu wymiany informacji i najlepszych praktyk; docenia intensywne działania prowadzone za pośrednictwem platform społecznościowych i monitoruje trendy z myślą o wykorzystaniu możliwości oferowanych przez bezpłatne niehostowane platformy społecznościowe typu open source;
78. jest przekonany, że działania EPPO w zakresie informowania o jej działaniach i zwiększania świadomości podatników na temat skali jej działalności są bardzo ważne; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie liczby komunikatów publicznych oraz wysiłki na rzecz zwiększenia widoczności funkcji „Report A Crime” na stronie internetowej EPPO; wzywa EPPO do jasnego informowania o wynikach i ustaleniach, z zachowaniem równowagi między z jednej strony przejrzystością i interesem publicznym, a z drugiej strony poufnością i prawidłowym przebiegiem postępowań przygotowawczych; wzywa EPPO do zapewnienia neutralnej komunikacji dotyczącej jej działalności oraz do dopilnowania, by wszelkie wcześniej odnotowane problemy były odpowiednio rozwiązywane;

Skutki rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie

79. ma świadomość, że w 2022 r. wyższa stopa inflacji, będąca konsekwencją napaści Rosji na Ukrainę, wpłynęła na ogólne wykonanie budżetu EPPO (co spowodowało indeksację wynagrodzeń pracowników o 6,9 % i ogólny wzrost cen zakupu towarów i usług);
80. podkreśla, jak ważne są działania EPPO zmierzające do utrzymania intensywnej komunikacji i wymiany z władzami ukraińskimi, a także z innymi partnerami unijnymi zaangażowanymi w wydatkowanie środków i wykrywanie nadużyć finansowych w Ukrainie, w celu ochrony interesów finansowych Unii;
81. docenia działania EPPO zmierzające do wyjaśnienia, że przestępstwa mające wpływ na środki finansowe Unii przydzielone państwom trzecim podlegają jej jurysdykcji, nawet jeśli zostały popełnione w całości lub w części poza połączonymi terytoriami 22 uczestniczących państw członkowskich, w każdym przypadku gdy przestępstwo zostało popełnione przez obywatela uczestniczącego państwa członkowskiego lub przez urzędnika Unii, lub jeśli element przestępstwa ma miejsce w Belgii lub Luksemburgu – uważanych za siedziby instytucji, organów, urzędów i agencji Unii zaangażowanych w wydatki z budżetu Unii – i nawet jeśli inne elementy przestępstwa miały miejsce w Ukrainie lub w innym państwie trzecim;
82. zwraca uwagę, że EPPO podpisała dwa porozumienia robocze z ukraińską Prokuraturą Generalną i ukraińskim Krajowym Biurem Antykorupcyjnym w celu ułatwienia współpracy przy postępowaniach przygotowawczych na podstawie Konwencji Rady Europy z 1959 r. o wzajemnej pomocy w sprawach karnych; zauważa, że w jej siedzibie organizowane są szkolenia dla ukraińskich prokuratorów i śledczych umożliwiające im dzielenie się wiedzą specjalistyczną w zakresie złożonych postępowań przygotowawczych dotyczących spraw finansowych oraz że od czasu podpisania porozumień roboczych odbywają się regularne spotkania na poziomie strategicznym i operacyjnym;
83. z zadowoleniem przyjmuje gotowość centralnego biura EPPO do uruchomienia grupy zadaniowej wspólnie z władzami ukraińskimi w celu koordynowania postępowań przygotowawczych; wyraża przekonanie, że w kontekście przyszłych ukraińskich mechanizmów instrumentów istniejące ramy i partnerstwo ustanowione z władzami ukraińskimi wsparłyby prowadzenie postępowań przygotowawczych oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń, a także ułatwiłyby szybką i niezawodną współpracę; wzywa zainteresowane władze do przyjęcia nowej umowy o wzajemnej pomocy w sprawach karnych między Unią a Ukrainą z myślą o dalszym zacieśnieniu współpracy w określonym kontekście mechanizmu instrumentu, w szczególności w zakresie zajmowania, konfiskaty i odzyskiwania mienia.
84. odnotowuje jednak wysoki wskaźnik korupcji i nadużyć finansowych w Ukrainie, zarówno przed trwającą wojną, jak i obecnie, ostrzega, że podczas współpracy w zakresie postępowań przygotowawczych należy przedsięwziąć dodatkowe środki ostrożności w celu ochrony pracowników i świadków, oraz zauważa, że na przykład unijna inicjatywa antykorupcyjna – finansowana przez Unię, utworzona w 2017 r. – została w 2021 r. uznana przez Trybunał Obrachunkowy za nieskuteczną w walce z korupcją; uznaje wysiłki ukraińskiego parlamentu, Rady Najwyższej, na rzecz współpracy z Unią Europejską i zauważa, że potrzebne są dalsze działania antykorupcyjne, aby skutecznie osiągnąć cele w zakresie przejrzystości.